

HG Magyar legyező aranya Japánban

2011.01.27 09:00 - [Novotny Anna](#)

A FISE Estek keretében családi élménybeszámolóknak lehetnek részesei azok, akik január 19-én ellátogattak a Kálmán Imre utcába. Az előadás apropóját az adta, hogy Lukácsi László üvegszobrász nemrég elhozta a Kanazawában háromévente megrendezett Nemzetközi Üvegverseny „Arany díját”. [Lukácsi László](#) és felesége, a szintén üvegművész [Borbás Dorka](#) nem csak a versenyről beszéltek, hanem az üveg megmunkálásának műhelyitkaiba is betekintést nyújtottak.

A kanazawai üveg seregszemle a világ egyik legnagyobb nemzetközi megmérettetése, idén 39 országból 470 pályázat érkezett a szigetországba. A rostán végül hetven üvegsoda maradt fenn, közülük választotta ki a tizenhét díjazott pályaművet az öt tagból álló nemzetközi zsűri. A kiírás különösebb megszorításokkal nem él a versenyzők felé. A benyújtott mű csak üvegből készülhet, ezen belül viszont a vázától kezdve az absztrakt szoborig bármit formázhat. Minden versenyző egy művet küldhetett el, amely korábban még nem volt kiállítva. A méretbeli megkötés csupán annyi volt, hogy a tárgy kiterjedése nem haladhatta meg az 1,8 métert.

Magyarországról tizennégy pályázat érkezett a versenyre, ezek közül csak Lukácsi László „Fan”, azaz Legyező jellegű műve jutott be a legjobb hetven közé. Mint a művész mesélte, korábban is - pontosan tizennyolc éve - indult a versenyen, szintén egy legyezőt formáló tárggyal. Bár a mostani díjátadóra nem tudtak elutazni, rengeteg képet kaptak a szervezőktől, amelyek alapján igen érdekes képet kaphattunk a japán művészetértelmezésről. A hetven döntős alkotást először a Daiwa Áruházban állították ki, amely egy hatalmas bevásárlóközpont. Borbás Dorka szerint ez csak nekünk tűnik furcsának, a japánok számára egyáltalán nem meglepő, hogy adott esetben egy Van Gogh kiállítás a bikiniosztály mellett kapjon helyet. A kéthetes plázakiállítás után a tárgyak átkerültek a Notojima Üvegmúzeumba, itt két hónapig láthatta őket a nagyközönség.

Lukácsi László legyezője egy körülbelül 55 x 100 cm-es, 39 félig áteresztő tükörrétegből álló üvegszobor, amely 140 kilót nyom – elképzelhető, milyen bonyolult volt eljuttatni Japánba. Az utazásnak ráadásul külön története van, mivel a művész eredetileg egy másik tárgyat szánt a versenyre, végül mégis a Legyező mellett döntött. Mivel azonban éppen a határidő lejártá előtt készült el vele, kénytelenek voltak futárral küldeni. Éppen ebből a megfontolásból (mivel az odaszállítás költségét a művész állja) sokan kisebb méretű tárgyakat küldenek.

A művész elmesélte, hogy bár volt méretbeli megkötés, praktikus okai is vannak, miért nem lehet nagyobb tárgyat készíteni. Az üveg savazása bonyolult procedúra, savval teli edénybe kell behelyezni a szobrot, majd átrakni egy vízzel telibe, és ezt legalább hússzor megismételni. Az ember csak olyan tárgyat tud készíteni, amelyet átér, és ide-oda tudja emelgetni. „Aki sosem csinált ilyet, el sem tudja képzelni, mi mindennel kell megküzdeni” teszi hozzá. Jelenleg leginkább az üveg domborművek izgatják és a kísérletezés: „Szeretem az olyan tárgyakat is, amelyek akkor és ott alakulnak, amikor készítem őket, nincsenek centiről centire megtervezve. Éppen ettől lesz izgalmas az alkotás.”

